

kendte, at vi maatte nedsætte den Tid, saa den først tog sin Begyndelse den 15. November, altsaa indskrænkede Tiden med $1\frac{1}{2}$ Maaned. Hvorvidt det er rigtigt eller ikke, lader sig vanskelig bestemt afgøre, men Kravene fra forskellige Sider om at faa Fredningstiden indskrænket til det mindst mulige, vide vi, ere temmelig almindelige, og det er dem, der særlig volde Vanskelighed, og dem, det særlig kniber med at komme ud over. Men naar den ærede Ordfører sagde, at de Fredningsbestemmelser, vi da havde sat ind i Saltvandsfiskeriloven, vare aldeles meningsløse, forekommer det mig, at det er et altfor stærkt Udtryk, thi jeg vil minde den ærede Ordfører om, at det, vi gjorde ved Saltvandsfiskeriloven, er det samme, som vi have gjort i Udvalget her. Den ærede Ordfører ved jo, at vi her ere gaaede til at nedsætte Fredningstiden, som i Lovforslaget var sat fra den 1. Oktober til den 1. Februar. Vi skære de første 15 Dage fra og hele den sidste Maaned, saa det bliver en Indskrænkning lig den, vi foretog ved Saltvandsfiskeriloven. Den falder kun paa forskellige Tider. Nu ved jeg godt, at den ærede Ordfører mener, at det er paa Tider, hvor det ikke betyder noget, at det ikke gør noget, at vi indskrænke Fredningstiden i Oktober Maaned. Jeg staar her med Oplysninger, som maaske give det ærede Medlem lidt Ret. Vi fik nemlig i Saltvandsfiskeriudvalget i Fjor Oplysning om, hvordan Fiskeriet af Ørred var foregaaet i Skive og Karup Aa, og det viser sig der, at fra Midten af September Maaned 1902 til 1. Oktober blev kun fisket $3\frac{1}{2}$ Pd. Ørred, men i Oktober Maaned i samme Aar $2402\frac{1}{2}$ Pd., i November samme Aar $222\frac{1}{4}$, i December $194\frac{1}{2}$ og i Januar 1903 273 Pd. Det viser sig altsaa, at den Maaned, der særlig har Betydning for Ørredtrækket i Aaerne, er Oktober, idet der er indgaaet mere end 3 Gange saa mange Fisk i Oktober som i de øvrige $3\frac{1}{2}$ Maaned tilsammen. I disse $3\frac{1}{2}$ Maaned, nemlig sidste Halvdel af September og November, December og Januar, var der kun fanget 693 Pd., medens der i Oktober alene var fanget 2402 Pd. Det var blot de Oplysninger, jeg ønskede at give. Jeg mener, at de Udtalelser, den ærede Ordfører brugte om Saltvandsfiskeriudvalget, hvoraf jeg var Medlem, vare lovlige haarde og til Dels ramme det Udvalg, der her har afgivet Betænkning.

Randløv: De Ændringsforslag, der ere stillede, ere jo stillede af hele Udval-

get, og jeg kan for saa vidt ogsaa anbefale dem. Der er i og for sig ingen særlig Anledning for mig til at dvæle ved dem. Men dels er der faldet enkelte Udtalelser, som jeg kunde ønske at knytte et Par Bemærkninger til, dels kunde jeg ønske at komme med en enkelt Bemærkning om hele dette Forhold: Fiskeriet oppe ved Randers Fjord. Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) sagde, at den Fiskerilov, vi havde deroppe ved Randers Fjord, havde gjort stor Nytte. Det er dog vist ret tvivlsomt, om den har gjort saa overordentlig stor Nytte. Fiskerikonsulenten har udtalt, at Fiskeri af Graafisk er stadig gaaet tilbage, Aalefiskeriet holder sig paa det Standpunkt, det hidtil har indtaget, medens Ørredfiskeriet er gaaet en lille Smule frem. Det er altsaa ikke ubetinget godtgjort, at denne Fiskerilov, vi have om det særlige Forhold ved Randers Fjord, egentlig har gjort stor Nytte. Dette giver mig Anledning til at komme ind paa den Tanke, om det ikke vilde være rigtigt, at hele Fiskeriet ved Randers Fjord kom ind under den almindelige Lovgivning for Ferskvandsfiskeriet.

Det er ikke smaa Beløb, Staten har anvendt paa dette Forhold. Da Fiskegaarden i sin Tid blev købt af Staten, og det Privilegium, som var knyttet til den, blev givet fri til Fordel for Beboerne deroppe, gav Staten straks 155,000 Kr., og siden den Tid er der aarlig blevet ofret indtil 8,000 Kr., dels paa Tilsyn og dels paa Indfangning af Stamfisk til Udklækning af Yngel, det er altsaa et betydeligt Beløb, som Staten en Gang for alle har ofret og aarlig ofrer. Den Gang Fiskegaarden blev købt, blev Indtægten af Fiskeriet ved Randers Fjord anslaaet til 25,000 Kr., og jeg tror nok, det blev regnet rigelig højt. I Øjeblikket har det ikke været mig muligt at faa nogen Oplysning om, hvilken Værdi Fiskeriet deroppe har haft i de Aar, der ere gaaede siden. Men hvis vi tænke os, at Fiskeriet repræsenterer en lignende Værdi som den Gang, synes jeg nok, det er lidt urimeligt, at vi aarlig ofre henved 8,000 Kr. for at have en Indtægt af 25,000 Kr. Det staar ikke i noget godt Forhold til hinanden. Den Fiskerbefolkning, som lever enten helt eller delvis af Fiskeriet i Randers Fjord, er 129, saa det er ikke noget særlig imponerende Tal. Jeg havde derfor helst ønsket, at vi straks kunde være gaaede til at lade Fiskeriet deroppe ved Randers Fjord og Gudenaå komme ind under den alminde-